

Latv. PSR Valsts Bibliotēka
Inv. 58-14.319Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organsPADOMJU
KULDĪGAIZNĀK TRIS REIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā № 19
Tatrunis № 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 1 (1890)

Otrdien, 1957. g. 1. janvārī

13. gads

Piecas dienas
pirms termiņa

Kuldīgas MRS bruto produkcijas izlaidē 1956. gada plānu izpildījusi 5 dienas pirms termiņa. Līdz gada beigām MRS kolektīvs virs plāna devis vēl produkciju par 500 tūkstoš rubļiem. Šo panākumu kalpināšanā labi strādājis Kuldīgas meža punkts, kurš jau 16. decembrī bija izpildījis gada plānu kokmateriālu izvešanā. Labi sasniegumi darbā ir daudziem Kuldīgas meža punkta strādniekiem, kā iekrāvējiem bb. Tomam Ābolam, traktoristam Fricim Osim, motoristam Raikstiņam, krāna vadītājam Ernestam Štanovam, šoferiem bb. Kārkliņim un Rūdolfam, Edoles meža punkta motoristam b. Ņikporčikam un daudziem citiem.

G. Akermane

Uzceltas jaunas
ēkas, remontēti
dzīvokļi

Raženā darbā rajona remontu un celtniecības kantora ļaudīm noslēdzies 1956. gads. Šajā laika posmā kolektīvs guvis teicamus panākumus. Kapitalās celtniecības plāns tika izpildīts pirms termiņa. 1956. gadā ekspluatācijā nodeva jauno peldētavu, degvielas veikalu ēku, ievērojami panākumi ir gūti jaunā ugunsdzēsēju depo ēku kompleksa celtniecībā, pārbūvēja un nodeva ekspluatācijā prettuberkulozes dispenseru un citas celtnes. Daudz labākus panākumus kā iepriekšējos gados ir guvuši dzīvokļu remontētāji. Viņi savu 1956. gada plānu izpildīja jau 19. novembrī un līdz gada beigām veica remontdarbus virs plāna par 100 tūkstoš rubļiem.

Lielu palīdzību celtnieki ir snieguši arī rajona kolchoziem, kā Mičurina vārdā nosauktajam, kur izbūvēja skābarības tvertni, lauksaimniecības arteļiem „Traktorists”, „Komunars” un citiem. Pavisam aizvadītajā gadā rajona remontu un celtniecības kantoris ir veicis darbus par vairāk nekā 3 miljoniem rubļu.

A. Dzintars

GADU MIJĀ

Rita ausmā izgaissuši gadu šķērēja nakts. Maskavas Kremļa tornī kuranti noskanējuši divpadsmit reizes, pavēstot vecā gada beigas un jauna—1957. gada sākumu. Šajā brīdī miljoniem padomju ļaužu atskatās uz pagātni un domā par nākotni.

Moži un drosmīgi mēs raugamies jaunā gada vaiģā, jo mums ir skaista tradīcija—katrā jaunā gadā gūt jaunus sasniegumus. Tāpēc mēs zinām—jaunais gads būs jaunus, lielu uzvaru gads.

Ražens, izcila darba piemēriem bagāts bija mūsu rajona darbaļaudīm aizvadītais—sestās piecgades pirmais gads. Droši jaunajam gadam pretī veras Kuldīgas MRS kolektīvs. Sestās piecgades pirmā gada uzdevumu bruto produkcija tas izpildīja 25. decembrī un pēc tam ik dienas deva valstij kokmateriālus par 100 tūkstoš rubļiem virs plāna.

Svešs jaunais gads vairs nav rajona rūpniecības kombināta ļaudīm, kas rēķinus ar 1956. gadu bruto produkciju nokārtoja jau decembra otrajā dekadē un uz jaunā gada rēķina ražojusi produkciju par vairākiem miljoniem rubļu.

Rūpējoties par iedzīvotāju apgādi ar pārtikas produktiem, ražēti strādājis Kabilēs pienotavas kolektīvs, dodot krietni daudz virs plāna labas kvalitātes sviesta un kefīra.

Panākumiem bagāts savu sabiedrisko saimniecību nostiprināšanā aizvadītais gads bijis kolchozu darbaļaudīm. No visām saimniecības nozarēm ienākumi auguši lauksaimniecības arteļim „Uzvara”, bagātāka šeit kļuvis izstrādes diena. Tas tāpēc, ka brigāžu ļaudis godam izpildīja savas saistības—novakt bagāto ražu laikā un bez zudumiem. Kartupeļu vien kolchozam šogad ir par 300 tonnām vairāk nekā pērn. Sestās piecgades uzdevumus lopu pro-

duktivitātes kāpināšanā neatlaidīgi realizē lauksaimniecības arteļi „Imanta”, „Raina” vārda nosauktais. Kā aizvadītajā, tā arī jaunajā lopkopības gadā piena izslaukumi šeit palielinājas.

Tikpat neatlaidīgi, gūstot labas sekmes, par ātrāku sestās piecgades uzdevumu izpildi lauksaimniecībā cīnās rajona mašīnu un traktoru stacijas. Pēc sekmīgas lauku darbu sezonas noslēgšanās mehānizatori stājušies pie tehnikas remonta un līdz gada beigām godam izpildīja paredzēto uzdevumu traktoru remontos.

Taču padomju cilvēks nekad neapstājas pie sasniegtā. Katrs jaunais gads izvirza mums jaunus, arvien atbildīgākus uzdevumus. Ja pagājušajā gadā mūsu darbs deva bagātīgus augļus, tad šogad tam jābūt vēl ražīgākam.

Liels darbs vēlams mūsu rūpniecības uzņēmumiem, palielinot ražošanas tempus, dodot aizvien vairāk un aizvien labāku produkciju. Rajona darbaļaudis jaunajā gadā gaida vairāk glītu un izturīgu mēbeļu, audumu, būvmateriālu un citu vietējo rūpniecības uzņēmumu ražojumu. Viņi vēlas jaunajā gadā veikalos vairāk preču. Tas uzliek jaunus pienākumus tirdzniecības darbiniekiem.

Jaunajā gadā jauni uzdevumi izvirzās arī rajona lauku darbaļaudīm. Pavairota ganāmpulki, palielināt to produktivitāti un lauku ražību—tāds ir uzdevums, kas no kolchoznieku saimes prasīs sprāgu darbu, no kolchozu ražošanas organizatoriem, MTS ļaudīm iniciatīvas bagātu ierosmi.

Padomju cilvēku nelokāmā griba vienmēr uzvarējusi visas grūtības. Tā uzvarēs arī jaunajā gadā.

Laimīgu un panākumiem bagātu 1957. gadu, biedri!

A. Balodis

JAUNĀ GADĀ

Grīkst vecais gads jau pagājības miglā,
Viņš guvumos un darbā ražens bij.
Nāk smaidīdams gads jaunais gaitā žīgā
Un mūsu ceļu spožiem stariem vij.

Tā baltais sniegs vēl nestāigāts, bez pēdu
Mums atvīzmo ar tīru mirdzumu.
Mēs zinām: mazāk rūpju būs un bēdu,
Būs vairāk prieka, vairāk uzvaru.

To sveicinām, tam sirdis plaši veram
Un savus vēlējumus uzticam:
„Dod piepildi vispārdošākām cerām,
Mūs vadi pretī kraštam plaukumam!”

Šķiet, sveču mirdzumā un egļu šalkā
Mēs sadzirdam, ko jaunais gads mumsteic—
Viņš sauc mūs celtniecības lielā talkā,
Lai divkārt čačlāk rokas darbu velc!

J. Osmanis

LAIMES VĒLĒJUMS

Sodien, draugi, prieks mirdz pāri sejām:
Talus ceļus apstāro mums rīts.
Mēs pa pasauli ar sauli sirdī ejam,
Un ar mums nāk mūsu sapņi līdz.

Jauni mēs, mums jaunas sirdis krātis,
Tās kā cīņu karogs llesmās kvēl,
Jo mums mūsu gaišā ceļa jūtīs
Bledri tikai labu, labu vēl.
Taču darbā un kad svētkus svinām—
Lai mēs atceramies un lai zinām:

Dzīve—nav mums uzgaidāmā telpa,
Kurai cauri laimes vilciens skrīn;
Dzīve—tā ir mūžam dzīva elpa,
Kas par laimi cīņā sauc arvien.

Dotais uzdevums izpildīts

Kad Kuldīgas MTS traktoru remontētāji saņēma uzdevumu—līdz 1. janvārim izremontēt 24 traktorus, dažs galvu vien nogrozīja:

„Tas nu gan būs par daudz, turklāt ar rezerves daļām arī dažreiz nav tā, kā vajadzētu...”

Taču remontnieki sprieda savādāk:

„Uzdevums dots un tas jāizpilda, lai tur vai kas!”

Un, lūk, Jaungada priekšvakarā darbnīcā atstāja divdesmit ceturtais traktors KD-35, ko galvenokārt remontēja mehanizators Leo Vollenbergs. Nebija nemaz tik viegli uzdevumu izpildīt, tomēr mehanizatori prata grūtības pārvarēt. Labi strādāja traktoristi Andrejs Kibis, Konstantīns Kudiņš, brāļi Krišs un Ansis Čirūli un daudzi citi. Ekskavatorists Edgars Vaivads virs plāna izremontējis ekskavatoru E-153. Ekskavatoru ET-145 remontē Teodors Mamis. Viņš pabeidz kausa sakārtošanu un ķēžu pirkstu apmaiņu.

Lielu ieguldījumu dotā uzdevuma veikšanā devuši mehaniskajā darbnīcā strādājošie. Kurš gan nepazīst čaklo motoru remontētāju Voldemaru Gruntiņu, kuru mehanizatori nereti dēvē par darbnīcas „celmu”. Tiešām, viņš darbnīcā strādā kopš MTS dibināšanas. Kopīgi ar Andžu Olu viņš vienmēr laikā veica motoru remontu.

... Virpotāju Eduardu Opel-

tu sastapām pie virpas. Veikli, ierasti viņš apstrādā kādu detaļu. Tūlīt var saprast—darbs viņam veicas. Tādēļ arī saprotams darbnīcas vadītāja pasākidojums, ka b. Opelts dažreiz strādā pat ar divām virpām reizē, veicot uzdevumu par 160—170 procentiem.

Motoru piestrādes stendā rosīgi strādā Voldemars Ezermalis. Tikko motoru remontētāji sakārtojuši traktora motoru, tūlīt tas pa speciālu sliedi, kas piestiprināta pie griestiem, nokļūst b. Ezermaļa „valstībā”. Tur vairākas stundas turpinājas piestrāde, un tikai tad motors „aizceļo” atpakaļ traktorā.

Metināšanas telpā pie sienas atrodas vimpelis—„Labākais metinātājs”. Gunars Sproģis dienas uzdevumu veic par 230 procentiem. Tiešām daudz dažādu detaļu metinājumu vajadzīgs traktoriem, bet b. Sproģis atrod laiku arī ūdens tvertņu izgatavošanai kolchoziem. Pašreiz viņš sametina lāpstu buldozeram S-80. To izgatavojuši paši mehanizatori.

Labi strādā arī kalējs b. Bucenīks.

Dotais uzdevums izpildīts—tā Jauno gadu sagaidīja Kuldīgas MTS remontnieku kolektīvs. Vairāki no viņiem par labu darbu saņēma apbalvojumus. Un tas spāņo katru turpmākiem panākumiem.

R. Rītums

Iepazīstas ar PSKP CK Plenuma lēmumiem

Dzīvas pārrunas Kuldīgas MRS kolektīvā izraisījuši PSKP CK decembra Plenuma lēmumi. Sestdienas rītā pirms darba sapulcējās mehaniskā cecha strādnieki un inženierietniskie darbinieki. Ar Plenuma lēmumu materiāliem sapulcējušos iepazīstināja partijas pirmorganizācijas sekretars MRS b. Šulmeisters.

Pēc tam runāja šoferis Kārlis Fabriciuss. Viņš apsveica

partijas un valdības gādību, kādu pauz PSKP CK decembra Plenuma lēmumi, kambūs liela nozīme rūpniecī un fabriku materialtehniskās apgādes uzlabošanā.

Vēl runāja galvenā mehanika vietas izpildītājs b. Gūtlands un atslēdznieks b. Strautmanis, uzsverot Plenuma lēmumu lielo nozīmi produkcijas izlaides palielināšanā.

A. Liepa

Padomju cilvēka labā

Tiklīdz mēs atceramies aizvadītā gada gaitu, kā kalna virsotnē mūsu priekšā paceļas svaigākais 1956. gada notikums—Padomju Savienības Komunistiskās partijas XX kongress. Šis kongress izstrādāja tautas saimniecības tālākas attīstības programmu, kuras realizēšana vēl vairāk palielinās mūsu zemes ekonomisko varenību, nostiprinās tās aizsardzības spējas un ievērojami paaugstinās padomju tautas labklājības līmeni.

Kongresa lēmumu iedvesmoti, strādā un gūst jaunus panākumus padomju laudis. Ogracis un akademijs, kolchoznieks un skolotājs, katrs savā ikdienas dzīvē jūt kongresa vēsturisko lēmumu labvēlīgo ietekmi, kuros strāvo ļēniska principālitate.

Ļēnina vārds ir dārgs visas pasaules darbaļaudim. Tāpēc ar tādu prieku plašas tautas masas uzņēmušas 1956. gadā mūsu preses izdevumos pirmo reizi publicētos Ļēnina darbus, kā arī viņa līdzgaitnieku un laikabiedru atmiņas. Katra epizode, kurā aprakstīta Vladimira Ļēnča revolucionārā darbība, atklāj viņa pievilcīgo tēlu, izraisa laipnā apbrīnu un dziļas mīlestības jūtas. Mums dārgas Ļēnča rakstura īpašības, bet jo sevišķi atzīmējam viņa cilvēciskā vienkāršība.

Ar lielu gandarījumu visapdomju tauta uzņēma PSKP CK un Ministru Padomes lēmumu atjaunot V. I. Ļēnina vārda nosauktas premijas par izcilākajiem darbiem zinātnē un tehnikā, kā arī lēmumu nodibināt Ļēnina premijas par izcilākajiem literatūras un mākslas darbiem. Šie lēmumi gūvuši plašu sabiedrības atzinību.

Tauta ir jaunās dzīves cēlāja, visu materiālo un garīgo vērtību radītāja. Tauta ir mūsu zemes saimnieks.

Padomju laudis—strādnieki, kolchoznieki un inteliģence—neprobežojas tikai ar savu darbu. Juzdamies savas zemes saimnieks, savas zemes likteņa un nākotnes noteicējs, padomju cilvēks aktīvi piedalās sabiedriskajā un politiskajā dzīvē. Šajā aktīvajā darbībā izpaužas viņa raksturīgākās īpašības: apņēmība, enerģiskums, uzskatu plašums, nesamierināmība ar trūkumiem.

Šis gads ir bijis nozīmīgs posms cīņā par labības ražošanas strauju kāpināšanu. Ne vien zemkopis, bet katrs cilvēks, kam tūlznaiņas rokas, zina maizei vērtību. Pirmsrevolūcijas gados, kad trūcīgo zemnieku tautas blēži piemēlēja neraža, miljoniem zemkopju vienmēr mocīja rūpes par dienišķo maizi. Apvienojoties kolchozos, zemnieki izkļu-

Turpmāk jāstrādā vēl labāk

Visu labāko var teikt par mūsu centīgajiem, iniciatīvas bagātajiem pirmrindas traktoristiem un traktoru brigāžu brigadieriem bb. Ansonu, Redinu, Keriju, Šarkovski, Rubeni un citiem.

Viņi, izpildot gada uzdevumu par 200 procentiem, ierindojas ne vien rajona, bet arī republikas labāko mehanizatoru vidū. Tomēr daļa mehanizatoru gada uzdevumu tikko izpildīja vai arī pat nav izpildījuši. Visam MTS kolektīvam jāpanāk, lai jaunajā gadā darba uzdevumus izpildītu ar visiem traktoriem.

Kaut gan mūsu rīcībā bija maz piemērotu meliorācijas mašīnu, nebija ekskavatora, meliorācijas gada uzdevumu esam ievērojami pārsnieguši. Plānoto 60 km vietā izraka 93 km vaļējo grāvju. Slēgtu drenāžu iekārtoja 117 ha platībā plānoto 50 ha vietā. Tas nav daudz, bet, ņemot vērā mūsu rīcībā esošo tehniku, strādāts labi.

Labus panākumus MTS kolektīvs guvis cīņā par pašizmaksas samazināšanu. Savās saistībās traktoristi uzņēmas viena ha mikstā aruma pašizmaksu samazināt par 3 proc. Aprēķini rāda, ka pašizmaksa samazināta par 7 proc., salīdzinot ar plānoto. Lopkopībā mūsu zonas kolchozi gūvuši labākus panākumus nekā 1955. gadā. Gaļa uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes iegūta 20 cmt plānoto 19 cmt vietā. Cūkgaļas, piena un olu ieguvē arī panākti labāki rezultāti, tomēr uzņemtas saistības nav izpildītas.

Atsaucoties Bauskas rajona kolchoznieku, padomju saimniecību un MTS darbinieku aicinājumam, Kables MTS kolektīvs pieņēma jaunas socialistiskās sacensības saistības 1957. gadam un ir cieši apņēmis tās godam izpildīt.

V. Magonis,

partijas pirmorganizācijas sekretars Kables MTS

Jaungada karnevals, Sala vectētiņš un loterija

Interesants un jautrs Jaungada sarikojums notika otrajā 7-gadīgajā skolā.

...Krāšņi rotātā skolas zālē līdz ar vakara krēslas iestāšanos spoži, atmirz svecīšu gaisma. Koris b. Rutkas vadībā nodzied Slonova dziesmu „Dedz, zvaigzne, spožāk liesmo!” Ka muzikas pulciņš rūpīgi gatavojies priekšnesumiem, liecina izpildītā Fradkina dziesma „Egle guntiņām mirgot kad sāc.” Tālāk seko vingrojumi, dejas un dramatizējumi. Ierodas ķekatuieki. Tie ir trešās klases audzēkņi Inara Stūre, Larisa Bobrova, Voldemars Kārklis un citi.

Te atskan klaudzieni pie durvīm, un ziņkārīgu skatu pavādīts ienāk Sala vectētiņš. Viņš izsaka savu prieku par tiem bērniem, kas labi mācījušies, uzvedušies un vasarā čakli strādājuši kolchozos. Jānis Strazdiņš vasarā izpelnījies 167 izstrādes dienas. Centīgi

strādājuši arī Leandrs un Valija Grigorjevi. Čaklie palīgi saņem vērtīgas balvas.

Tad Sala vectētiņš ņem žaģaru bunti un meklē, kur ir Aigars Vaskops un Saša Ērcis, kuri slikti mācās un neprot uzvesties.

Visi tiek aicināti dejojot. Muzikas ritmā iesoļo karnevala maskas. Grūti novērtēt, kura ir labākā maska, jo, tās izgatavojot, visi strādājuši rūpīgi. Par labākām tiek atzītas 20 maskas, un to darinātāji saņem balvas. Pirmo godalgu—šača spēli saņem maska „Dzirnavas”, ko izgatavojis Edgars Ronītis.

Sala vectētiņš aicina vakara dalībniekus izmēģināt laimi loterijā. Laimīgāko lozi—galda spēli izvelk Aina Jakele.

Vakars sarikojuma dalībniekiem paiet jautrās dejās un rotājās.

V. Jūrmalnieks

Sarikojums Kurmāles 7-gadīgajā skolā

29. decembra vakarā Kurmāles 7-gadīgās skolas telpās valda neparasta rosme. Koši dekorētajā skolas zālē pulcējas audzēkņi un viesi, lai piedalītos Jaungadam veltītajā sarikojumā.

Un klāt ir brīdis, ko bērni visvairāk gaidījuši—iedegas Jaungada eglīte. Skolas direktora vietas izpildītāja b. Cera novēl laimīgu Jauno gadu un pastāsta par gūtajiem sasniegumiem. Tālāk seko labāko skolēnu apbalvošana ar grāmatām, kuras saņem absolūtie teicamnieki Aija Freimane un Visvaldis Kalniņš, kā arī Ilga Strautmane, Daina Bērica, Agnese Jurdža un citi.

Pēc svinīgās daļas seko priekšnesumi. Skolēnu koris skolotājas b. Rutkas vadībā izpilda dziesmas, kuras mijas ar deklamācijām. Visiem patīk kora dziesmas „Egle guntiņām mirgot kad sāc”, „Jaun-

gada egle” un citas, Dainas Bēricas, Ilgas Strautmanes un pārējo skolnieku izpildītās deklamācijas.

Lielu skatītāju atsaucību gūst priekšnesumu otrā daļa, ko izpilda maskas. Ļoti patika vecākās pionieru vadītājas b. Daujates vadībā iestudētie pasaku dramatizējumi „Sniegbaltīte un septiņi rūķi”, „Sarkangalvīte un vilks”, „Pelnušķīte”, dejas „Ganiņš”, „Sēnīšu deja” un citas. Bez tam vēl 4. klases skolnieki sniedz leļļu teātra izrādi „Rācenis”, izpelnoties vakara dalībnieku skaļus aplausus.

Sarikojumā ierodas arī Sala vecis, kas izpelnās lielu bērnu atzinību. Viņa dāvanu klāsts ir tik liels, ka pietiek gan skolēniem, gan viesiem.

Rotājās un dejās bērni un viesi jautri pavadā vakaru.

Z. Smilga

va no nabadzības un bada, kas valdīja laukos pirms revolūcijas. Kolchozi un padomju saimniecības ar katru gadu vairāk nostiprinājas. Taču mūsu zemes pieaugošo vajadzību apmierināšanai bija nepieciešams vairāk labības. Partija un valdība griežas pie tautas ar aicinājumu:

—Apģūstiet neskartās zemes! Sākās vēsture vēl nepieredzēts uzbrukums gadsimtiem ilgi neskartajām Sibīrijas, Kazahijas, Urālu un Pievolgas stepēm. Mēs esam pieraduši pie plašiem apjomiem un lieliem skaitļiem, tomēr apģūto zemi plašumi pārsteidz arī mūs. Isā laikā apģūti 35,5 miljoni hektaru. Nodibinātas 425 jaunas padomju saimniecības. Jaunapģūto zemi platība mūsu valstī gandrīz 1,7 reizes pārsniedz Lielbritānijas, Itālijas un Francijas grandaigu kultūru sējumu kopplatību.

Uzsākot kaut ko jaunu, vienmēr jāpārvar daudz grūtību un trūkumu. Tāpat bija arī šoreiz. Bet padomju laudis, kas atsaucās uz partijas aicinājumu un devās apģūt neskartās zemes, spēja visu pārvarēt ar savu enerģiju, gribu un darbu. Laika apstākļi šogad bija nelabvēlīgi. Pavasaris iestājās vēlu, netaisnā lija lietus. Un tomēr raža tika novākta, turklāt nepieredzēti bagāta, pasakaina raža. Cīņa par maizi beidzās ar lielu uzvaru.

Mūsu tauta ir savas zemes saimnieks, tāpēc tautas darba

augļu lielākā daļa pilnīgi taisnīgi tiek izmantota dzīves liemeņa celšanai, darbaļaudžu dzīves apstākļu uzlabošanai.

Dziļš humanisms un patiesa mīlestība pret cilvēkiem izpaužas likumā par valsts pensijām. Miljoniem darbaļaudžu, kas visu mazu centīgi strādājuši, tagad var mierīgi atpūties. Viņu vecuma dienas neapņēnos rūpes par iztiku. Valsts viņus ir nodrošinājusi.

Itaļu kinofilmu nedēļā daudz noskatījās realistisko filmu „Umberto D.”, kurā parādīta veca pensionāra dzīve. Vientuļš, visu atstājis, nevarēdams pārtikt ar savu niecīgo pensiju, viņš grib izdarīt pašnāvību. Citas izejas viņam nav. Neviens nav vajadzīgs, visiem viņš kļūst par nastu. Progresīvie itāliešu kinomākslinieki pastāstījuši satriecošu patiesību par sirmgaleņu likteni kapitalistiskajā zemē. Šis liktenis ir vienlīdz, nabadzība, mētāšanās bez pajumtes un bada nāve uz ielas.

Komunistiskajai partijai un Padomju valdībai nav augstāka uzdevuma kā nemītīga gādība par tautas dzīves uzlabošanu, par tās labklājību un uzplaukumu.

Aizritējušajā gadā ne vien pieņemts valsts pensiju likums, bet arī veikti daudzi citi pasākumi, lai celtu padomju cilvēku labklājību. Pagarināti grūtniecības un dzemdību atvaļinājumi sievotēm. Paaugstināta darba

atga zemu atalgojumiem strādniekiem un kalpotājiem. Par divām stundām saīsināts darba laiks pirms iezīmjam un svētku dienām. Notiek gatavošanās pārējai uz septiņu stundu darba dienu.

Francu rakstnieks Klods Ruā raksta: „Cilvēku laimi ir grūti attēlot ar statistiskiem datiem. Bet posts tajos atspoguļojas pietiekami spilgti. Kā zināms, visā pasaulē no katrām trim cilvēkiem divi nepar pietiekami paēst, neelpo ar pilnu krūti, nedzīvo cilvēciņu dzīvi.”

Runājot par cilvēkiem, kas jūt darbaļaudim līdz un saprot viņu stāvokli, francu rakstnieks domā, protams, progresīvo, domājošo cilvēces daļu. Bagātniekiem, uzņēmējiem, buržuāzijas politiskajiem darbiniekiem rūp tikai viens: pēc iespējas ilgāk saglabāt pašāvošo iekārtu un raust bagātību uz darbaļaudžu rēķina. Viņi mobilizē visus reakcionāros spēkus, lai atjaunotu savas iedragātās pozīcijas.

...Gads pagājis darbos un rūpēs. Padomju laudis daudz ko paveikuši, cīnoties par dzimtenes ekonomiskās varenības tālāku nostiprināšanu, par tautas labklājības celšanu.

Nākošne ir skaista. Komunisma ausma atmirz pār mūsu zemi. Droši un brīvi šai ausmai pretī plecu pie pleca iet padomju laudis.

—Laimīgu Jauno gadu, biedri!
M. Čačko

PIRMINDAS ĻAUDIS

SLAUČĒJA MIRDZA SKOLIŅA

Dažreiz gadās, ka cilvēkam pagrūti pašam izvēlēties vispiemērotāko darbu un ierometri, kā saka, nāk no ārpusēm. Līdzīgi bija arī ar Ēdoles ciema Mičurina vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa kolchoznieci Mirdzu Skoliņu. Kad valde ierosināja strādāt lopkopībā, sākumā viņa pat drusku šaubījās, sak, vai tik būs pa spēkam. Taču viņai uzticējās, palāvās un tas jau daudz nozīmēja. Biedru cerības nevarēja pievilt.

Tagad, kad Kremļa kuranti jau izzvanījuši jauno—1957. gadu, apbēruši turpat seši spraiga darba gadi un tie nav bijuši veltīgi. 1957. gadu lopkope—slaucēja Mirdza Skoliņa godam sagaida; šodien kolchozā viņa katrs pazīst kā labu, rūpīgu slaucēju. Aizritējušajā lopkopības gadā b. Skoliņa no savas grupas desmit govīm ieguva vidēji 2360 l piena no katras. Par dotā uzdevuma pārsniegšanu viņa premiā saņēma 2900 rubļus un 1425 l piena, bet par teļu saglabāšanu—vienus divus mēnešus vecu sivēnu. Lai gan pašreiz visas govīs vēl nav atnesušās, no pirmā oktobra līdz janvārim no katras govīs iegūti 237,4 kg piena.

Bez šaubām, panākumus stimulē kolchozā paredzētā papildāpmai: par katru virs plāna izslaukto litru piena maksā 50 kapeikas un katrs ceturtais virsplānā iegūtais

litrs piena pienākas slaucējai.

„Nav jau nekas sevišķs manā darbā,” saka slaucēja. „Strādāju tāpat kā citur. Govis baroju trīs reizes dienā, vienmēr noteiktos laikos, kas ļoti nepieciešams labam izslaukumam. Vajag tikai stundu nokavēt barošanu un izslaukums manāmi samazinās. Tikpat rūpīgi jāievēro arī slaukšanas reizes. Tagad ganāmpulku slaucu divas reizes dienā—rīt un vakarā, bet ganību periodā—arī pusdienās. No rīta un vakarā tiru kūti”.

Šie skopie, nedaudzie vārdi neizsaka visu, kas nepieciešams izslaukuma kāpināšanai. Vajadzīgs rūpīgs darbs, mīlestība pret ganāmpulku. Lūk, kūti preti b. Skoliņas koptajām govīm atrodas cita govju grupa. Bet kāda starpība starp abām grupām! Lie-

kas, katra no sava kolchoza. Mirdzas Skoliņas grupas govīs vienmēr rūpīgi notīrītas, apkotas, bet to nevar sacīt par otru kokuļu.

Nenoliedzami, lopkopes darbs prasa daudz pūļu, taču centīgā slaucēja vasarā atlicināja laiku piefermas lauciņa apkopšanai.

„Tagad tikai isti izjūtu, ka pūliņi nav veltīgi,” saka b. Skoliņa. „Novācu ap 3 tonnas lopbarības biešu un 2,2 tonnas kartupeļu. Tos izbarošu papildus parastai barībai”.

Tiesām, Mičurina vārdā nosauktais kolchozs nevar lepotos ar lopbarības pārpilnību. Barības deva pat slaucamām govīm nav diez cik bagātīga, tādēļ nozīmīgs katrs piefermas lauciņa izaudzētais sakņu kilogramms. Turklāt pašreiz izbaro arī palikušo cukurbiešu lapas. Vasarā čaklo lopkopi nereti redzēja līdzās kolchozniekiem cukurbiešu laukā; viņa brīvā laikā apņēms izaudzēt 0,35 ha cukurbiešu. Arī to b. Skoliņa godam veica, kā viena no pirmajām novācot savu cukurbiešu lauku. Izaudzēto cukurbiešu lapas bija laba zālbarība.

Rūpējoties par augstvērtīgu papildbarību, lopkopeja nodrošinājusi, ka vairākas govīs dod augstus izslaukumus. Piemēram, govīs Aija pēc atnešanās dienā dod 20—22 l piena, bet vairākas—18 l.

Aizritējušais gads Mirdzai Skoliņai tiešām bijis ražens. Un atliek tikai novēlēt, lai 1957. gads būtu vēl veiksmīgāks.

R. Līdumnieks

Pie saliekamo dzelzsbetona konstrukciju ražotājiem

Kopš Ceļu ekspluatācijas 12. iecirknis nodeva lietošanā jauno saliekamo dzelzsbetona konstrukciju poligonu, apbēruši tikai gads. Šajā laikā par tur ražoto produkciju ir dzirdētas vairākas labas atsauksmes no Rīgas, Tukuma, Sabiles un citu mūsu republikas pilsētu celtniekiem. Vecā gada vakarā mūsu laikraksta līdzstrādnieks ieradās minētajā poligonā un lūdza tās vadītāju b. Matuli pastāstīt par rūpnīcas kolektīva gūtajiem panākumiem 1956. gadā un par to, kādas perspektīvas Kuldīgas saliekamo dzelzsbetona konstrukciju poligonam ir paredzētas tuvākajā nākotnē.

Lūk, ko pastāstīja b. Matulis. —Ar prieku varu atzīmēt, ka mūsu poligona kolektīvs sava pirmā gada darba pārbaudī ir izturējies teicami. Saliekamo dzelzsbetona konstrukciju 1956. gada ražošanas plānu esam izpildījuši pirms termiņa—15. decembrī. Pašreiz uz 1957. gada rēķina ir ražota produkcija par apmēram 10 tūkstošiem rubļu.

Aizvadītajā gadā esam ražojusi plašos apmēros visdažādāko veidu dzelzsbetona konstrukcijas. Tās galvenokārt domātas ceļu būvē. Tā dažādu ceļu caurteku betonēšanai ir

pagatavoti 700 dzelzsbetona cauruļu posmi. Simtiem kubikmetru visdažādāko dzelzsbetona konstrukciju ir pagatavots arī 8 tiltiem. Viens no pēdējiem 1956. gada lielākiem pasūtījumiem ir dzelzsbetona konstrukcijas tilts pāri Alekša upītei pilsētā. Tilts sastāvēs no 13 dzelzsbetona sijām.

Pirms termiņa 1956. gada ražošanas plānu varējām izpildīt vienīgi tādēļ, ka sistematiski savas izstrādes normas pārsniedza daudzi poligona strādnieki. Viņu vidū ir tādi izcili sava aroda meistari kā veidņu gatavotāji bb. Krūmiņš un Salnājs, armatūras karkasa gatavotāji bb. Eberts, Erbs, metinātājs b. Puciruss, ievērotāji Emīls Grinbergs un Augusts Grunde, betonētāji Mārtiņš Feldmanis, Edgars Apinis un daudzi citi. Jāatzīmē, ka aizvadītajā gadā esam apguvuši jauna veida tiltu siju ražošanu. Decembra pēdējās dienās pārtvaices kamerās ievietojām jauna veida ceļa zīmju paraugus, kas būs izturīgākas, jo kā koka, tā skārda daļas aizstās dzelzsbetons.

Līdz šim ražot vairāk produkcijas mūs kavēja tas, ka ceči ir izsvaidīti. Piemēram, veidņu gatavošanas cechs atrodas Leņina ielā, stiegotāji strādā Stachanoviešu ielā

darbnīcās, bet pašā poligonā, kas atrodas vairāk nekā 2 km aiz pilsētas, ir koncentrēti pārējie darbu procesi, kā formēšana, betonēšana, tvaicēšana un citi.

1957. gadā un nākamajos mūsu poligonā paredzēti plaši izbūves un rekonstrukcijas darbi. Lūk, mūsu poligonā nākotne, — b. Matulis attin pergamēntu rulli un rāda. —Šie kvadrātiņi te centrā būs divi kokmateriālu sagatavošanas gateri, tiem blakus būs katlmaija, kurā uzstādīs spēcīgu tvaika ražotāju lokomobili un generatoru. Turpat nākamajā jaunceltnē atradīsies dušu telpas strādniekiem. Jaunajā poligona pārbūves projektā paredzēti pieci plaši ražošanas ceči. Visi ceči būs apgādāti ar jaunāko tehniku. Poligonā ierīkos vairākas sliežu ceļa līnijas. Pa tām vagonetēs pārvietos no cecha uz cechu apstrādājamās detaļas, kā arī pārvietosies celtnis, kura celtpēja pārsniegs 10 tonnas.

Sīrsnīgi pateicies poligona vadītājam par interviju, novēlēju jaunajā—1957. gadā tā kolektīvam gūt vēl lielākus panākumus sestās piecades otrā gada plāna izpildē.

A. Liniņš

Jauno gadu sagaidot

Vienmēr, sagaidot jaunogadu, atskatāmies uz pagājušā gada panākumiem un trūkumiem. Arī tirdzniecības darbinieki, sagaidot jauno—1957. gadu rezumē paveikto darbaļaužu pilnīgākā apgādē. Ievērojami pieaudzis, salīdzinot ar iepriekšējiem gadiem, preču apgrozījums mūsu rajonā. Dažādas preces, salīdzinot ar 1955. gadu, pārdotas pāri par 4,5 miljoniem rubļu vairāk. Piemēram, mēbeļu pārdots divas, pulksteņi 1,8, šujmašīnas 1,5 reizes vairāk nekā 1955. gadā.

Nesalīdzināmi vairāk patērētāju kooperācija pārdevusi pilsētas iedzīvotājiem otrajā pusgadā taukvielas, baltmaizi, miltus un makaronus. Sviests 1956. gadā pārdots vairāk nekā pēdējos trīs gados kopā.

Teicams ir visa kolektīva darbs līdzekļu un sabiedriskās mantas saglabāšanā, kā rezultātā gads noslēdzies ar vairāk nekā 2,5 miljoniem rubļu peļņu. Tā radīta iespēja sekmīgi turpināt iesāktos lielos celtniecības

darbus, un jau 1957. gada sākumā nodot ekspluatācijā lielas noliktavas Kuldīgā un Skrundas stacijā, kā arī paveikt lielāko daļu būvdarbu universālveikala un restorāna celtniecībā.

Sasniegumi gūti neatlaidīgā rajona patērētāju biedrību savienības tirdzniecības daļas kolektīva, kā arī Kuldīgas patērētāju biedrības darbinieku ikdienas darbā. Sekmīgā darbībā liels nopelns ir arī auto garažas šoferiem, kas, neskatoties ne uz kādiem laika apstākļiem, pārveda iedzīvotāju vajadzībām desmitiem tūkstošiem tonnu dažādu preču.

Neapstāties, nesamierināties ar paveikto—tāda ir tirdzniecības darbinieku sauksmē jaunajā—1957. gadā. Apgādāt vēl labāk mūsu rajona iedzīvotājus ar nepieciešamām precēm—tāds ir mūsu uzdevums, pārkāpjot jaunā gada sliekšni.

P. Gulbinskis,
Kuldīgas rajona patērētāju biedrību savienības priekšsēdētājs

Kinoapmeklētāju skaits audzis

Mūsu zemē kino kļuvis par vienu no tautas iemīļotākām mākslas nozarēm. Ievērojot iedzīvotāju prasības—sniegt vērtīgas, interesantas filmas, kas attēlotu mūsu dzīves aktualitātes, kā arī, lai iepazītos ar ārzemju kinostudiju labākiem ražojumiem, liela uzmanība veltīta padomju mākslas filmu ražošanas paplašināšanai un filmu ieviešanai no citām valstīm. Tādā kārtā jau 1956. gadā demonstrētās filmas ir daudzveidīgākas pēc satura, labākas kvalitātes un augstākā mākslas līmenī nekā iepriekšējo gadu filmu izlaidumi.

Šis apstāklis arī pozitīvi ietekmējis kino apmeklēšanu, salīdzinājumā ar agrākiem gadiem. Lai labāk apkalpotu iedzīvotājus, kinodarbinieki, rūpējoties par kino izrāžu organizēšanu, pagājušajā gadā pielikuši ne mazums pūļu. Jau tas vien, ka, piemēram, Kuldīgas kinoteātri 1956. gadā notikuši 1233 seansi, kurus apmeklējuši 148.850 skatītāji, liecina par viņu darbu. Kinoteātri sniegti arī atsevišķi papildus seansi dažādām organizācijām un daudzreiz uz apmeklētāju pieprasījumu—pārpildseansi no pulksten 11 līdz 1 naktī. Tā tas bija ar filmu „Salna pavasari”, ko nedaudz dienās noskatījās 3039 apmeklētāji.

Lielu interesi skatītājos bija izraisījusi franču krāsainā mākslas filma „Sarkanais un melnais”, kuras I un II serijs

noskatījušies kopā 3942 apmeklētāji. Populāro indiešu filmu „Kungs 420” abas serijas kopā apmeklējuši 4173 skatītāji. No pagājušā gadā kinoteātri demonstrētām filmām skatītāju atzinību bija izpelnījušās padomju mākslas filmas „Dzīves skola”, „45. kvadrātā”, egiptiešu filma „Tikšanās ar laimi”, igauņu filma „Andrusa laime”, italiešu filma „Zaudētie sapņi” un citas filmas. Katru no tām apmeklējuši no 1500—1600 skatītāju. Bez tam var minēt ungāru filmas „Irena uz mājām!”, „Judītes Bendiņas noziegums”, italiešu filmu „lelu serenādes”, austriešu filmas „Sirdij jāklusē” un citas, kuras bija labi apmeklētas.

Plašāks nekā pagājušajā gadā 1956. gada beigas kļuvis kinotikls ceļojošām iekārtām. Atvērti jauni kinoizrāžu punkti, ievērojami palielināts kinoseansu skaits. Ar rajonu apvienošanās pašlaik Kulturas nodaļas pārziņā skaitās 8 ceļojošās iekārtas, ieskaitot iekārtu, kas apkalpo Alsungas strādnieku ciematu.

Vērtējot 1956. gadā gūtos sasniegumus un nepaejot garām trūkumiem, ko dažreiz skatītāji pamatoti norādījuši, jaunajā gadā kinomehāniķu un pārējo kinodarbinieku pienākums, uzlabojot darbu un ceļot savu kvalifikāciju, censties pilnīgāk apmierināt pilsētas un lauku iedzīvotāju prasības pēc labām un augstvērtīgām kinoizrādēm. T. Zars

Strādāts virs plāna

Kuldīgas pienotavas kolektīvs savu ražošanas plānu kopprodukcijā izpildīja jau septembra mēnesī. Sagaidot jauno gadu, kolektīvs darba tempus kāpināja. Tagad sviesta ražošanas plāns izpildīts par 125 procentiem, kazeīna—par 134 procentiem, bet pienasagādes plāns—par 126 procentiem. Lielu ieguldījumu plāna

sekmīgai izpildei ar savu centīgo darbu devusi Zāļumnieku krejotava (vadītāja Erna Skuja).

Salīdzinot ar pagājušo gadu, ievērojami vairāk ražots sviests, kazeīns, Pavisam pienotavas kolektīvs virsplāna produkciju devis par 350 tūkstoš rubļiem.

M. Roga

VĒLĒJUMI JAUNAJĀ GADĀ

Vecgada vakarā redakcijas pasta somā atradām daudz Jaungada apsveikumu rajona darbaļaudim. Zemāk lasiet daļu šo apsveikumu un vēlējumu.

Lauksaimniecības arteļa „Traktorists” lopkopis K. Lipsne un L. Blūma aizvadītajā vasarā savos piefermas laucīņos izaudzējušas 14—16 t lopbarības sakņu. Viņam vēlam:

*Slaukt, slaukt, slaukt,
Lai jaunajā gadā var uz
Vissauņības lauksaimniecības
izstādi braukt!*

Kolchozā „Komunisma ceļš” slaucēja Lize Zundovska jau aizvadījuši 64 mūža gadus. Viņa pagājušajā lopkopības gadā no katras savas grupas govs izslaukusi vairāk nekā 3000 kg piena, tā pārspējot gandrīz visas mūsu rajona slaucējas. Līze Zundovskai vēlam vēl ražnāku jauno — 1957. gadu, labu veselību un izturību cīņā par lopkopības produktivitātes paaugstināšanu.

Edoles ciema Mičurina vārdā nosauktā kolchoza putnkopis Kārlis Čačis līdz 1956. gada 1. oktobrim no katras vistas ieguvu 166 olas. Viņš daudzliem rajona putnkopjiem var sacīt tā:

*Šeit nav ko brīnīties,
Uzvar tie, kam patīk
cīnīties.
Slikti tad, ja vista ir tāda,
Kurai tikai kauli un āda.
Tur plānu izpildīt tad
spētu,
Ja arī gaiši olas dētu.*

Lauksaimniecības arteļa „Leņina ceļš” cūkkopis b. Strazds no katras slēnu mātes 1956. gadā ieguvis 25 sivēnus.

*Apai un moži viņam rukiši,
Jo tiem „galdi” nav nekad
tukši.*

*Arī gadā jaunā,
Nepalikis viņš kaunā.*

Lielas grūtības kolchozniekiem rada gaļas zīmogošana un svēršana tirgū. Kad gaļa apzīmogota, tā jānes uz tirgus otro malu nosvērt. No turienes tā jānes uz tirgus paviljonu. Kad viss tirgus laukums izstaigāts ar pusčūci uz muguras un tikts līdz paviljonam, šeit atduras kā pret mietu. Turot cūku uz muguras, te jāstāv līdri, tumsā un aukstumā līdz pulksten 8, jo ātrāk paviljonu neatver. Vai gan tik nespējami apvienot gaļas zīmogošanu, svēršanu un pārdošanu vienā vietā un paviljonu atvērt ātrāk?

(Fakts)

*Par skatu šādu smejas visi,
Tik klusē tirgus direktors,
Mēs vēlam viņam gadā
jaunā*

*Reiz pašam tādu „kibeli”.
Lai pastāv vien ar cūku viņš,
Uz muguras reiz stundas
divas,
Pavisam ātri novērsīs
Tas gluži visas nekārtības.*

Lauksaimniecības arteļa „Sarkanais karogs” priekšsēdētājam b. Rudakovai un pārējiem valdes locekļiem novēlam labāk iepazīties ar Lauksaimniecības arteļa statūtiem. Tad viņi jaunajā gadā nepieļaidīs tādu stāvokli kā 1956. gadā, kad netika sasaukta gandrīz neviena kolchoznieku pilnsapulce.

Kolchozu „Socialisma ceļš” un Staļina vārdā nosauktā priekšsēdētājiem b. Fridrichsonem un Surgotam ieteicam steldzīgi legādāties ģeogrāfiskās kartes un nekavējoties izpētīt, kādā klimatiskajā joslā atrodas viņu vadītie kolhozi. Tad viņi redzēs, ka nedzīvotam tropos, bet gan mērenā klimatā, kur vismaz līdz sala sākumam kartupeļiem, cukurbietēm un citiem kultūraugiem jābūt novākti.

Staļina vārdā nosauktā kolchoza kompleksās brigades brigadierim b. Gūtmanim ieteicam steldzīgi griezties pie ārsta, lai atgūtu atmiņu. Tad viņš atcerēsies, ka komplekso brigāžu brigadieru pienākums ir rūpēties arī par locekļu un jaunajā gadā neturēs liellopus un cūkas bez spēkbarības ilgāku laiku, kā tas bija 1956. gadā, kaut gan kolchozā graudi ir, tikai tos nesamaj miltos un nepieved novietnēm.

Kuldīgas patērētāju biedrības sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu kafējniecis oficanti b. Zalkovska laipni apkalpo apmeklētājus. Taču viņai un bufetes vadītājam b. Filipovai jaunajā gadā jānovēl vairāk rūpēties par tīrību un kārtību kafējnicā. Piemēram, 28. decembra rītā tur uz galdiem bija galdauti, kas jau ilgāku laiku žēli prasās pēc ziepēm un karsta ūdens. Jānovēl arī vairāk cienīt apmeklētāju gumi, kādēļ steldzīgi no galdiem jānovāc neglītās, dažādu krāsu papīra puķes, ar kurām bāzīnā piebāzta visas vāzes, un to vietā jāieliek kaut pāris prležu zari. Būs taču daudz glītāk!

Gadu mājā Leņina vārdā nosauktā kolchoza vīstu kūti notika plaša sapulce. Referātu „Vistū panākumi” nolasīja galis Dziedāts. Viņš asi nosodīja vīstu mazdēlību, ar ko nodarījis nežēlīgs skauns ne tikai viņam, bet visam kolchozam.

Debatēs kā viena no pirmajām runāja vīsta Lielsekte. — Godājams galis, — viņa starp citu sacīja, — tu mūs apvaldī, nenoskaidroji tiešos iemeslus mūsu mazraibai. Vai neatceries, kā dējam un cik skaistas un apaijas bijām, kamēr mūs kopa b. Bekmane? Arī tad, kad par vīstkopi sāka strādāt b. Boška, centāmies, cik spējam. Taču tu pats redzēji, ka viņas paviršības dēļ ilgāk nebijām spējīgas ne dēt, ne kladzināt, ne arī uzturēt skaistumu. Arī tu pats, kaut gan esi liels un spēcīgs, sāki staigāt ar nošķukušu sekti. Tagad jaunā kopēja par mums rūpējas labi, bet tik ātri jau nevar no karikatūras pārvērsties par deļevīstu, un kāds prieks dēt un kladzināt, ja tik necienīgi izturas pret mūsu ražoto produkciju? 150 olas šogad sapuva veikalā, 2500 pazuda b. Boškas nolaidības dēļ. Pats bēdīgākais ir tas, ka arī 80 mūsu mīļās māsas pazuda no mūsu vidus pašā skaitkā vasaras laicīnā.

Šeit no vīstu vidus atskanēja nervozi starpsaucieni: — Bet kur tad revīzija? Kur valde, ka to neredz?

Kuldīgas patērētāju biedrība Leņina ielā 42 ierīkojusi pašapkalpošanās veikalu. Apsveicams pasākums, tikai biedrības tirdzniecības daļai nepieciešams to bagātīgāk apgādāt ar precēm. To trūkuma dēļ abas darbinieces b. Velsa un Eida diendienā garlaikojas, jo dienā labi ja redz dažus pircējus.

(Fakts)

*Ai, ai mana grūtā diena,
Ai grūtā nedienai!
Dienā bez darbiņa,
Pie slinkuma pieradišu.*

Daudz vecajā gadā „grēkoka” Kuldīgas sakaru kantora telefonistes: bieži pārtrauca sarunas, nepareizi savienoja. Viņām vēlam tā:

*Hallo, biedres! Jaunā gadā
Vairāk disciplīnas vadā;
Lai jūniet runāt, mazāk jauciet,
Savienoto nepārtrauciet!*

— Kas kapelku metaupa, pie rubļa netiek, — saka veca paruna. Pie tās stingri turas pilnā Komunistu uzņēmumu kantora kasiere Aļpūre un fabrikas „Vulkans” kasiere Ose, kuras nekad, izmaksājot algu, neizsniedz pienākošās kapelkas. Novēlam viņām atcerēties, ka šie rubļi, kas no ieturētām kapelkām sakrājas, tomēr ir svešs īpašums.

— Mīļās, jūs taču pašas redziet, kā darbojas mūsu revīzija, — turpināja vīsta Lielsekte. Nav notikusi pat pusgada laikā, kur nu vēl runāt par četruksēnu revīziju. Brīnums, kādēļ kolchoznieki šādu nolaidību pacieš. Jūs visas atcerieties revīzijas komisijas locekli

A. Lazdiņu. Mēs pašas dzirdējām, kā viņš lēpojis, kad bija levēlēts šajā goda pilnajā amatā. — Es vis neesmu šāds tāds, bet vīrs ar činu, — viņš tieši lēlējās. Bet palūkojieties, kā viņš šo činu izmanto! Viņa ģimenē ir pieci darba spējīgi cilvēki, bet darbā vīns laikā iziet labi ja divi. Skolu beigšie dēļ vasarā gan strādāja, bet izstrādes dienas pierakstīja mātei, kas lasīja ogas un sēnes un veda tās pārdot gan Kuldīgā, gan Saldū. Bet pats vīrs ar činu pameta kolchoza darbus un aizgāja strādāt mežniecībā, kur varot „sist lielo rubli”.

Debatēs runāja arī vīsta Melnsparne, Šļaugansekte, Garkāje, Dzeltengalva un daudzas citas. Kam gan šeit netika uzknābt! Tā, piemēram, vīsta Šļaugansekte pašā runā par to, kādēļ nesauc pie kārtības veikalvedi b. Gūthofu, kas pieļāva olu sabojāšanu.

Ieteicam valdei un revīzijas komisijai jaunajā gadā biežāk ierīsties kolchoza vīstu fermā.

Uz noziedzīga ceļa

Uz padomju saimniecību „Vārme” no Rēzeknes uz dzīvi un darbu pārcēlās Vasilis Dubovskis. Par valsts īpašuma zādzību notiesāts ar brīvības atņemšanu uz 5 gadiem, viņš pēc soda izciešanas atbrauca Kuldīgas rajonā, atstājot Rēzeknē ģimeni. Padomju saimniecībā „Vārme” viņš sāka dzīvot kopā ar pilsoni Pavlovsku. Šā gada augustā Dubovskis darbu pameta un, bū-

dams bez noteiktas nodarbošanās, nozaga pārklājamo brezentu, kas bija atstāts šķūnī pēc kulšanas. No tā viņš izsuva sev apģērbu un pēc tam aizbrauca uz Rēzekni.

Par socialistiskā īpašuma zādzību Dubovskis aizturēts un nodots tiesai.

P. Vucāns,
leM Kuldīgas RMD vec.
izmeklētājs

Anatolijs Bezuglovs

Atgadījums no prakses

(No advokata piezīmēm)

Viļciens apstājās tik strauji, ka agronomam, kas gulēja augšējā plauktā, no rokām izkrita grāmata un, tik tikko nenogāzusi no galda atdzisušas tējas glāzi, novēlās uz grīdas.

— Enskā! — paziņoja pavadoņi, ejot pa vagona koridoru.

Mans koleģis Ivans Petrovičs, parasti visās savās kustībās gauss un nosvērts, ātri piecēlās un metās pie loga.

— Vai jums ir gadījies pabūt šeit? — es iejautājos, ievērojot satraukumu sava paziņas sejā.

— Jā. Es daudzus gadus esmu strādājis šinī pusē. Bet šajā stacijā notika pats nepareizākais gadījums visā manā praksē.

Garlaicība ceļā kaut kā sevišķi saasināja interesi pret visādiem notikumiem, tāpēc mēs sākam lūgties Ivanu Petroviču, lai pastāsta, kas tad tas bija par atgadījumu.

— Nu ko, ja jau sabiedrībai labpatikas mani uzklaustīt, es esmu gatavs, — tas atbildēja. — Taču jau iepriekš lūdzu piedošanu par manu literāro neveiklību. Varu garantēt tikai stāsta pareizību.

... Tais gados man bieži nācās izbraukt ar līnijtiesu pa dažādām stacijām. Un, lūk, kādreiz, kā parasti, piezvana man tiesas sekretars un liek priekšā izbraukt. „Ļoti interesanta lieta, tēvs nogalinājis sešus gadus veco meitu”.

Man, ziniet, pat drebuli pārskrēja mugurai. Bieži man bija nācies uzstāties dažādās nepareizās lietās, bet bērna slepkava gadījās pirmo reizi.

Atceros, ar kādu smagu sajūtu es ieradots tiesā! Sāku pārļapot biežās mapes lappuses un drīz vien tā aizrāvos, ka aizmirsu visu pasaulē. Ar katru lapu manā priekšā atklājās drama, kas bija notikusi mazā stacijas ciematā.

Stepans Bobkova drīz pēc kara demobilizējās no armijas un atgriezās dzimtenē. Bez priekā bija šī atgriešanās. Sieva bija mirusi divus gadus atpakaļ, kad bombardēja staciju. Piebūviti ar greizajiem slēgiem izcaurumuļšas šķembas. Vecitē mātē mira drīz pēc dēla atgriešanās. Un palika Stepans divatā ar meitiņu tukšā, pussagrautā mājā. Tā viņam sākās ne jau viegla miera laika dzīve. Mazā Nura ilgi nevarēja pierast pie sava drūmā tēva. Viņai bija tikai gadiņš, kad sākās karš un tēvs aizgāja uz fronti. Bobkova kaimiņiene, Marfa Struņina, sen jau

bija iemīļējus meiteniti kā savējo un pēc Stepana atgriešanās bieži ieradās piekopt istabu vai kaut ko pagatavot. Un viņa redzēja, cik grūti bija Stepnam ar meitiņu. Kā viņš dažkārt saspiež galvu dūrēs un stundām ilgi skatās uz Nūru. Bet pēc tam paņem viņu pie rociņas un aiziet uz staciju. Tur viņš ķeras pie sava darba, bet meitenīte smiltis rotājas.

Marfa atcerējās, kā nopūtās ciemata sievietes, kad Bobkova, drūms, atgriezās no darba, bet tās, kuras jaunākas, steldzīgi uzposās un centās parādīt acis vienīgajam ciemata līgavainim.

„Tēmēja uz viņu daudzas, — stāstīja Marfa, bet mērķi trāpīja viena. Un tieši tā, kura pavisam netaisījās šaut. Stepans pats, ejot garām Ksanai Kulikovai mājai, palēnināja soli un nenovērsa acis no viņas logiem. Bet, kad viņa parādījās, priecīgi uzsmaidīja un pa kareivja modei sveicināja”.

Daudziem nepatika Stepana izvēle. Kšanai bija barga raksturs, un visi uzskatīja viņu par daudz skaistu atraitnīm.

Uztraucās par Nūru. Kas gan tā viņai par māti!

Taču drīz visi atviegloti nopūtās. Kšana, pēc kaimiņu stāstiem, atteicās iziet pie Bobkova, nevēlēdamās kļūt par pamāti.

Tā pagāja pusgads...

Bet pa to laiku Stepana atteiksmes pret meitu krasi izmainījās. Sāka viņš tai uzkliegt. Bet vienreiz pat piekāva. Pēc visa bija redzams, ka viņš uzskata meitu par vaininieci savā mīlestības neveiksmē.

Un pēkšņi vasaras sākumā Nura pazuda. Atnāca kādreiz Stepans no darba bez meitiņas un pastāstīja Marfai, ka aizsūtījis meiteni paciemoties uz kādu mēnesi pie frontes drauga. Kurp aizbraukusi Nura, Stepans netaica un uz visiem maniem jautājumiem atbildēja ar drūmu klusēšanu...

Bet otrā dienā ciematā sāka klist drausmas baumas.

Sākumā ļaudis no tām atvairījās kā no uzmācīgām mušām. „Mulds bābas, — runāja veci, — vai tad tas ir iespējams — savu miesīgu bērnu iznīcināt?”

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms